

Sygn. akt IV KZ 12/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **R. K.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 czerwca 2017 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 12 kwietnia 2017 r., sygn. akt AKo (...), odmawiające przyjęcia wniosku o

wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu

Okręgowego w K., sygn. akt IV Ka (...)

p o s t a n a w i a:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania we wskazanej wyżej sprawie po stwierdzeniu, że wniosek ten zawiera, nieuzupełniony w wyznaczonym terminie, brak formalny polegający na jego niesporządzeniu i niepodpisaniu przez adwokata. W zarządzeniu odnotowano, że wyznaczony dla R. K. obrońca z urzędu nie znalazł podstaw prawnych do wystąpienia z takim wnioskiem.

W zażaleniu złożonym na przytaczane zarządzenie R. K. zakwestionował jego zasadność przy pomocy niejasnych argumentów. Jak można domniemywać, skarżącemu chodzi o nieuwzględnianie w różnych postępowaniach kwestii jego stanu zdrowia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie może być uwzględnione.

W niniejszym postępowaniu, wszczętym wnioskiem złożonym osobiście przez R. K., zachowano właściwy tryb czynności procesowych, zmierzających do uzupełnienia braku formalnego tego wniosku, znajdujący uzasadnienie w przepisach art. 545 § 2 k.p.k., art. 84 § 3 k.p.k. oraz art. 120 § 1 i 2 k.p.k. Wnioskodawcy udzielono z urzędu pomocy prawnej, a obrońca wyznaczony w celu rozważenia możliwości prawnej wystąpienia o wznowienie postępowania, miał pełne kompetencje do sporządzenia opinii stwierdzającej brak ku temu podstaw. Warto przy tym dodać, że nie sposób zakwestionować staranność i rzetelność udzielonej pomocy prawnej, tym samym zaś uznać, iż istnieją jakiekolwiek racje przemawiające za wyznaczeniem wnioskodawcy innego obrońcy z urzędu. Racji takiej w każdym razie nie stanowi samo tylko spełnienie oczekiwania strony, że wniosek o wznowienie postępowania zostanie sporządzony, choćby nie było ku temu podstaw prawnych. Dokonanie takiej oceny leży w gestii podmiotu profesjonalnego, jakim jest adwokat. Niezbędne jest tu ponowne przypomnienie, co Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że wniosek o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania jest wysoce sformalizowanym, nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, co oznacza, że tylko podmiot dysponujący fachową wiedzą i umiejętnościami – jakimi nie dysponuje strona postępowania – jest w stanie ocenić warunki do wystąpienia z tym wnioskiem, a następnie sporządzić go zgodnie z wymogami prawa.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że rozpoznawane zażalenie R. K. nie daje Sądowi Najwyższemu podstaw do badania innych niż niniejsza spraw (także z zakresu postępowania wykonawczego), w których wnioski i skargi składa skazany w związku z badaniem jego stanu zdrowia.

Stwierdzając ponadto, że w rozważanym postępowaniu dopełniono również czynności zmierzających do uzupełnienia pisma procesowego przez wnioskodawcę we własnym zakresie, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do podważenia zaskarżonego zarządzenia i dlatego orzekł, jak na wstępie.